

European Final BAM Cup 2001 - kadeti 1987

Šesté místo našeho reprezentačního družstva na neoficiálním ME této věkové kategorie je rozhodně úspěchem a asi historicky nejlepším výsledkem chlapeckého družstva ČR na finálovém turnaji BAM Movement. Přesto jsme se byli po naprosto zbytečné prohře s domácím Chorvatskem trochu zklamáni.

Turnaji zcela jasně vévodila družstva Jugoslávie a Itálie a jejich vzájemný souboj ve skupině byl vlastně předčasným finále celého turnaje. My jsme na tato družstva narazili také v základní skupině a tak na nás „zbylo“ po výhře nad Maďarskem utkání o konečné 5. místo.

Potěšitelné je, že se naše družstvo v obrovské konkurenci nejvyspělejších evropských basketbalových zemí neztratilo, že jsme s výjimkou již zmíněných nejlepších družstev mohli hrát vyrovnaný zápas s každým a tím se do značné míry potvrdilo, že tento ročník má v evropském měřítku velmi dobrou perspektivu. Z nejrůznějších důvodů jsme navíc nebyli v Chorvatsku kompletní (chyběli Vaňák, Jeřábek, Maděra a Peš).

Ve srovnání s nejlepšími družstvy na turnaji zaostáváme v individuálním technickém vybavení hráčů na všech postech, chybí nám větší přehled ve hře především proti agresivním obranám, jsme málo odvážní v řešení situace jeden na jednoho, zaostáváme v úspěšnosti střelby (potřebujeme na úspěšný střelecký pokus mnoho času, který proti výborným obranám na mezinárodním poli nemáme), v obraně je naší jednoznačně největší slabinou krytí hráče po střelbě a hned potom komunikace hráčů v obraně.

Přesto si myslím, že družstvo má předpoklady k tomu, aby po kvalitní přípravě a dostatečném mezinárodním styku drželo i nadále krok s většinou národních družstev v Evropě.

Všechna družstva na turnaji praktikovala sestavu s jedním klasickým pivotem (navíc většina hráčů na tomto postu je schopna úspěšně vystřelit za tři body), dvěma vysokými křídly, střelcem a dirigentem (lépe než naši hráči na tomto postu na sebe dokázal při svém úniku vázat pozornost dalšího obránce a tím uvolňoval do dobré střelecké pozice některého spoluhráče). U nás je podobná sestava u většiny družstev této věkové kategorie spíše výjimkou a tak se naši hráči na tento herní systém dost těžko na mezinárodní úrovni adaptují.

Naší hře v útoku ve srovnání se špičkou v Evropě chybí více pohybu a aktivní hry hráče bez míče, naši hráči hrají bez míče na velmi malém prostoru, vzhledem k tomu se v postupném útoku málo přenáší míč ze silné na slabou stranu a tak to má obrana soupeře proti nám podstatně snazší a může snáze spolupracovat.

V obraně si myslím nemáme výrazné problémy při krytí hráče s míčem, daleko hůře jsme na tom ve srovnání s našimi soupeři v krytí hráče bez míče, kdy jsme příliš pasivní a lehce soupeře pouštíme do výhodné pozice. Samostatnou kapitolou je již zmíněné krytí hráče po střelbě, kdy prakticky nemáme u nás hráče, který by si hrou tělem dokázal zjednat respekt hráčů soupeře.

Naše vystoupení na turnaji je potřeba hodnotit jednoznačně pozitivně. Hráči se s dostatečným předstihem seznámili s tím jak se hraje basket v jejich kategorii v Evropě, podle všech jejich reakcí je možno usuzovat na to, že je srovnání s těmi nejlepšími v Evropě motivuje k další práci především v individuálním tréninku.

Konkurence je ohromně vyrovnaná, rozhodují individuality v útoku a agresivní kolektivní obrana.

Z hlediska jednotlivých hráčských postů máme hráče jak po fyzické stránce, tak i pohybově srovnatelné s našimi soupeři, i to asi většinou nebývalo v minulosti obvyklé.

Positivem naší účasti na turnaji bylo navázání mezinárodních kontaktů, které by mělo v dohledné době přinést častější mezinárodní styk pro naše hráče, o který je podle prvních kontaktů oboustranný zájem.

VŠICHNI HRÁČI MUSÍ V RÁMCI INDIVIDUÁLNÍHO TRÉNINKU ZLEPŠIT TECHNIKU INDIVIDUÁLNÍCH HERNÍCH ČINNOSTÍ V MAXIMÁLNÍ RYCHLOSTI (což je u nejlepších hráčů ostatních družstev absolutní samozřejmostí), MUSÍ SE PŘINUTIT HRÁT V KAŽDÉM ZÁPASE S MAXIMÁLNÍ AGRESIVITOU A BOJOVNOSTÍ.

Tyto skutečnosti nás limitují v úspěšnosti proti nejlepším družstvům v Evropě (Jugoslávie, Itálie) a jsou základní příčinou ohromného počtu nevynucených chyb v utkání (kroky při zahájení driblíngu, signalizovaná a navíc málo prudká přihrávka, pomalá střelba navíc pouze z minimálního výskoku, prakticky vůbec nejsme z domácích podmínek zvyklí hrát tělem – krytí míče, udržení si výhodného postavení, vytlačení hráče soupeře do nevýhodného postavení v boji o míč atd.)

Některá cvičení pro individuální trénink:

1. Přihrávka o zeď maximální silou a pokud možno z krátké vzdálenosti
2. Střelba po dvou úderovém driblíngu v maximální rychlosti ze stop-jumpu z maximálního výskoku
3. Švihadlo – práce nohou
4. Dynamická síla – začít posilování s malou zátěží, maximální rychlost (nutno konzultovat s oddílovým trenérem)
5. Obranný pohyb – přistoupení k hráči, rychlost práce nohou, změna směru
6. Finta (doporučuji upřednostnit fintování střelby) a zahájení driblíngu, změny směru v driblíngu v maximální rychlosti
7. Jakékoli cvičení na rozvoj obratnosti – konzultovat s oddílovým trenérem

Milan Janda
trenér reprezentačního družstva ČR kadetů 1987
European Final BAM Cup 2001 - 6. místo